

Hoepelrokken & vorige levens

Op veilige AFSTAND

Anderhalve meter afstand houden tot elkaar is 'het nieuwe normaal' om het coronavirus te bestrijden. Bij het dragen van een hoepelrok houd je vanzelf gepaste afstand tot anderen. Is het een idee om die mode uit de geschiedenis nieuw leven in te blazen? *Safety first*, zou je denken. Toch blijkt uit reïncarnatiesessies dat hoepelrokken levensgevaarlijk kunnen zijn.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Het coronavirus en de naweeën ervan, heeft gezorgd voor 'het nieuwe normaal'. *Social distancing*, elkaar benaderen met anderhalve meter ertussen, is daar een voorbeeld van. Op tv zag ik in een actualiteitenprogramma een man die een constructie van grote hoepels had gemaakt, vastgebonden aan zijn bovenlichaam. Niemand die zo nog tegen hem op kon botsen. Anderhalve meter afstand verzekerd. Op mij kwam dit meer over als het nieuwe abnormaal! In vroeger tijden hielden vrouwen met hun grote hoepelrokken anderen als vanzelf op afstand. Had deze man inspiratie opgedaan uit een vorig leven of afbeel-

'Op het hoogtepunt van deze mode was de diameter van sommige rokken 1.80 meter. Ideaal voor social distancing!'

dingen in geschiedenisboeken gezien die hem op dit idee brachten? In de 17^e en 18^e eeuw bestond het ondergoed van rijke dames uit een *chemise*, een bovenhemdje met een keurslijf daaraan vast, met aan heupzijden hoepels om de rok zijwaarts te verlengen. Deze *paniers* (mandjes)

waren onpraktisch en belemmerden de draagster bij het lopen en zitten. De omtrek van die hoepels varieerden van vier tot vijf meter, waardoor vrouwen veel plaats innamen. Deze mode verdween weer, tot de ronde hoepelrok in zwang raakte in de 19^e eeuw. De mode voor vrouwen werd steeds smaller en strakker in de taille en wijder aan de onderkant. Vanaf 1840 werden petticoats en onderrokken, die eerst nog verstevigd waren met 'crin' (paardenhaar) vervangen door een nieuw en lichter mode-attriboot: de *crinoline*. Dit was een kooiconstructie van ijzeren ringen, die vanaf de taille naar beneden hing en waarop een extreem wijde rok werd gedrapeerd. Soms ging het om wel veertig meter stof, met linten, strikken, stroken en bloemen. Dit alles om de slanke vrouwelijke taille te benadrukken. Het werd mode in alle lagen van de bevolking.

Brede heupen?

Voor het blad *MEMORie*, een uitgave van de *Nederlandse Vereniging van Reïncarnatietherapeuten*, schreef reïncarnatietherapeute Hanneke Bakker over 'levensgevaarlijke hoepelrokken'. Reïncarnatietherapeuten werken regelmatig met aparte sterfervaringen in voorbije levens, en zij vroeg zich af of collega-therapeuten cliënten hadden gehad die konden worden geschaard onder bijzondere sterfgevallen door hoepelrokken in vorige levens. Ik nam contact met haar op, want ik herinnerde me direct een therapie sessie met een cliënte waar een hoepelrok centraal stond. Deze cliënte had op zomerse dagen last van huidallergie. Bij warm weer verschenen felrode, jeukende plekken op haar benen. Ze had geen last bij het dragen van een pantalon, wel bij jurken. Nauwsluitend of wijd, dat maakte weinig verschil. Bij het dragen van iedere zomerjurk verschenen pijnlijke vuurrode plekken op haar benen. Ze bleek in een Amerikaans vorig leven, rond 1850, als aantrekkelijke jonge vrouw op een bal gedanst te hebben. In haar indertijd nieuwste hoepelrok. De grote balzaal was prachtig verlicht door brandende kaarsen. Al dansend zag ze er een paar over het hoofd, die op de grond gezet waren. En voordat ze doorhad wat er gebeurde, stond haar grote rok in brand! Ze overleefde dat ternauwernood en van de brandwonden had ze in dat leven nog lang last. Wanneer de cliënte nu een zomerjurk met ruches aantrok, die wijd uitliep naar beneden toe, gaf haar dat een onbehaaglijk gevoel. Haar huidige benen reageerden op de zielsherinnering en vertoonden vurige vlekken, alsof ze opnieuw in brand stond. Dankzij reïncarnatietherapie verdween haar huidallergie. En een andere cliënte, die voortdurend 'snakte naar vrijheid', herinnerde zich een vorig leven als rijke dame aan het Franse hof. Dagelijks werd ze verplicht tot het dragen van chique jurken van zware fluwelen stof. Haar korset werd met lange linten strak aangetrokken. Ze werd ingesnoerd, alleen maar om haar een bevallig uiterlijk te geven dat toen in de mode was. Bij het woord 'jurk', kreeg ze het nu al benauwd. Al schrijvend bedenk ik me: wie weet heeft een vriendin van me, die altijd panisch doet over haar helemaal niet te brede heupen, ooit een leven gehad waarin ze een zijwaartse hoepeljurk droeg. Daarmee leken heupen wel drie keer zo groot.

Van hoepelrok gekte naar hoepelrok branden

Regressie- en reïncarnatietherapeute Hanneke Bakker richtte zich in haar artikel op de hoepelrok. Zij schreef: 'Wat veel mensen niet weten, is dat hoepeljurken best gevaarlijk kunnen zijn. Net na de helft van de 19^e eeuw waren volumineuze jurken enorm in de mode. Indertijd noemde men dit *Crinoline Mania* of *Crinoline Craze*. Op het hoogtepunt van deze mode was de diameter van deze rokken soms wel 1.80 meter. Ideaal voor *social distancing!*... 'Al snel kwam er commentaar van mannen die helemaal niet blij waren met deze mode. Ze vroegen zich af waar ze zelf moesten blijven in hun eigen huis, zo met vrouw en dochters gehuld in hun hoepeljurken. Nergens was meer plaats voor de heren!' De wijde rokken waren groot en zwaar. In de zomer was deze kledingdracht bloedheet en niet direct fris of hygiënisch te noemen. Hanneke: 'Daarnaast raakten de hoepels van vrouwelijke fabrieksarbeiders weleens per ongeluk vast in machines. Of werden de crinolines aangereden, of erger, overreden door houten wagenwielen. Met verregaande gevolgen voor de draagsters. En als het hard waaide en de wind onder de hoepelrok kwam, was er weleens een lange kanten onderbroek te zien. Schandalig! Kranten in de jaren vijftig en zestig van de 19^e eeuw rapporteerden een schokkend aantal doden en zwaargewonden, doordat hoepeljurken plotseling vlamvatten. Dit staat bekend als *Crinoline Fires*. Er wordt geschat dat hierdoor, in Engeland alleen al, zeker drieduizend vrouwen om het leven zijn gekomen. Stel je het maar eens voor, de omtrek van een hoepelrok, met een diameter van 1.80 meter. Vrouwen liepen te dicht met hun hoepelrok langs een brandende open haard. Als een haardvonkje oversloeg en in de stof terecht kwam, werd een vlam al snel aangewakkerd door de lucht die onder de jurk circuleerde.' ... 'Verlichting in die tijden gebeurde door middel van brandende kaarsen. Dat kon ook erg misgaan. En omstanders konden niet snel ingrijpen, vaak gehinderd door even zo grote rokken!... 'Tot het moment dat elektri-

sche lampen in gebruik werden genomen, kwamen ook ballerina's om het leven die al dansend op het toneel met hun tutu's te dicht bij brandende gaslampen kwamen.' Gelukkig boden hoepelrokken ook voordelen. Hanneke: 'In de periode van de Amerikaanse Burgeroorlog ontdekten vrouwen dat hun wijde rokken dienst konden doen om te smokkelen. Ingeblikt voedsel, koffie, rollen stof, zelfs sabels en pistolen, het werd allemaal verstopt onder de rok.'

Kleding uit voorbije levens kan onze huidige modekeuze beïnvloeden, zonder dat we dat direct doorhebben. Mocht je hier meer over willen lezen, dan kun je het gratis e-book *Vintage Life* downloaden, dat je kunt vinden op mijn website: www.vorigelevens.nl

Eigen ervaring?

Hanneke Bakker (praktijk: www.voltooidverleden.nl) is nieuwsgierig en leergierig. Ze kijkt uit naar reacties van ParaVisie-lezers. Heb jij als cliënt of therapeut een ervaring met levensgevaarlijke hoepelrokken meegemaakt in een reïncarnatiesessie? Ze is benieuwd wie dit nog meer tegenkwam, omdat er in boeken niet veel over te vinden is. Ook wil ze graag weten welke klachten iemand dan had in het huidige leven. Alvast bedankt, als je haar dat wilt laten weten! Mail hanneke@voltooidverleden.nl

*'Kranten in de 19^e
eeuw rapporteerden
een schokkend aantal
hoepelrokdoden'*

